UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. ii. p[ro] Quinq[ua]gesima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

quib Phil.iij. Multi em̄ ambulant q̄s se
pe dicebā vobis: nūc aūt flens dico inimi
cos crucis chr̄i: quoꝝ deus venter est ꝛc̄.
O q̄ turpe est sic carnal'r viuere. Habent
em̄ carnales delitie in executione vilitatē:
in duratione breuitatē: in ꝯclusione graui
tatē. De p̄mo Arist. ij. ethic. Pctā inconti
nentie sunt maxie exprobrabilia q2 sūt cir
ca delectationes conueniētes nobis ꝛ bru
tis. vn̄ per eas hō brutalis efficit. et Gre.
vj. mo. Pctā carnalia sūt maioris infamie
De scd̄o Greg. Momentaneū est qd̄ dele
ctat sed eternū qd̄ cruciat. De tertio Apo
ca. xviij. Quantū se glorificauit ꝛ i delitijs
fuit tantū date ei tormētū ꝛ luctū. et Boe
cius. Tristes sunt voluptatū exit⁹. ¶ Se
cunda rō est: vt in. xl. laborē penitentie le
uius ꝑferam⁹ Heb. xij. Recogitate euꝫ q̄
talem aduersum seip̄m sustinuit contradi
ctionem vt non fatigemini animis vestrꝭ
deficientes. ¶ Tertia vt contra vicia ꝛ de
mones virilius resistam⁹. j. Pe. iiij. Chr̄o
in carne passo ꝛ vos eadē cogitatione ar
mamini. Chr̄i passio recogitata deuote et
contemplata animū fortificat ꝯ tentatio
nes. Cassiodorus. Crux est victoria chr̄i
ꝑditio diaboli. Et hoc facit p̄cipue nos i
flammare ad amorē dei Bern̄. Sup oia
te reddit amabilē bone iesu: calix quē bibi
sti opus redēptionis nr̄e.

Tertius ar. Audistis ꝛc̄. Pensate er
go quantā debem⁹ hr̄e charitatē fide
litatēq3 dn̄o q̄ pro nobis mortuus ꝛc̄. Nā
dicit. xxiij. q. v. Regib ꝛ ptātib fidē et re
uerētiā exhibere tenemur. Si apud ꝛc̄. Et
si infidelitas obseruanda ē dn̄o tpali: mlto
forti⁹ dn̄o nr̄o iesu chr̄o: p̄cipue nr̄o bn̄fa
ctori Nā ex. l. dt. ff. de pe. hereditate. §. Sꝫ
si dotarius donatori naturaliter obligat:
Multū ḡ obligamur christo q̄ se nobis et
ꝓ nobis donauit. Notate si quis vestrum
regiam offenderet dignitatē siue maiesta
tem et veniret filius regis ad eum dicens
Amice scio q2 fili⁹ mortꝭ es / sꝫ volo mori ꝓ
te ꝛc̄. vt fias heres regni mihi debiti. q̄n
tū teneret ille filiū regꝭ diligere ꝛ q̄ntū ca
uere deberet ne sibi displiceret. Expōe no
tando illud Jo. iiij. Diligamus dn̄m q̄m
ip̄e prior dilexit nos.

¶ Sermo. ij. ꝓ Quinq̄gesima.

Ecce ascendi

mus ꝛc̄. Charitas patiens est
benigna est / non agit ꝑperam /
nō inflat / non est ambitiosa: non q̄rit q̄ sua
sunt ꝛc̄. vsq3 ibi: omnia sustinet. j. Co. xiij.
Ibi tangit vtilitatē charitatis ꝑ quaꝫ ꝛc̄.
Nam vicꝫ ad pene tolerationē. Ad culpe
euitationē. Ad boni operis executionem
Propter p̄mū dicit Charitas patiens est
ꝛc̄. Can̄. vl. Fortꝭ ē vt mors dilectio. Pro
pter scd̄m dicit. nō agit ꝑperam: nō inflat
ꝛc̄. Prouerb. iiij. Uniuersa delicta operit
charitas. Propter tertiū dicit: benigna ē:
ꝯgaudet ꝟitati oia credit oia sperat Sap.
vij. Uenerunt aūt mihi oia bona ꝑiter cū
illa ꝛ innumerabil' honestas ꝛc̄.
¶ Ecce ꝛc̄.

Primus ar. An sine gr̄a ex naturali
bus possit aliq̄s facere meritū ascen
dendi hierosolymā Q, sic. Diuina libera
litas excedit humanā sed p̄t hō apud ho
minē mereri etiā si nunq̄3 habuerit gr̄aꝫ su
am: ḡ multo magis apud deum Contra
Rho. vj. Gratia dei vita eterna. Rn̄det
Tho. in. j. ij. q. vl. Meritū hois est ex p̄or
dinatione diuina. act⁹ autem cuiuslibꝫ rei
nō ordinat diuinit⁹ ad aliq̄d excedens ꝓ
portionem sui p̄ncipij ꝓductiui: sꝫ vita eter
na excedit ꝓportionē nature create. Exce
dit etiā ei⁹ cognitionem ꝛ desideriū ƀm il
lud. j. Cor. ij. Oculus nō vidit nec auris ꝛc̄
Jdō natura creata nō p̄ōt esse sufficiens p̄n
cipiū productiuum act⁹ meritorij vite eter
ne nisi supaddat donū supnaturale qd̄ est
gr̄a. Est aūt et alia ratio. Pro statu corru
pto est pcm̄ dei offensiuū ꝛ excludens a vi
ta eterna. ꝓpter qd̄ null⁹ in pctō existens
p̄t illā mereri nisi p̄us reconciliet deo pctō
dimisso: qd̄ nō fit sine gr̄a. pctōri ḡ nō de
bet vita sed mors. Ro. vj. Stipendia pec
cati mors. Hec tho. ¶ Pro fun. Cuilibet
bono opi suū dabit p̄miū. Virgili⁹. Jntā
tū p̄mia magna feret mens q̄ sibi ꝯscia re
cti est. et Senec. ad Lucil. Virt⁹ prestat
gaudiū secū. et Boeci⁹. Nunq̄3 sine p̄mio
ꝟtutes. Sꝫ q̄rit Utrum sine gr̄a. Dic rn̄.
Ex q̄ ꝯclude q̄3tū fugienda sūt pctā Ecci.
xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatū ꝛc̄.
Pctm̄ vt venenū intoxicat aiaꝫ ꝛ mortifi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cat oēm ꝟtutē. Tanq̄ȝ mortiferꝫ ē vt q̄ſiu eſt in aīa nihil ibi poſſit eē vite. Nihil me/ riti. Jō de pctō dr̄ Hiere. xvij. Erit quaſi myrice in deſerto/ qꝛ ſine fructu vtili nō po terit hoīs opatio deo placere: niſi ꝑus ope rans ipe deo placeat. ¶ Figura Geneſ. iiij Reſpexit dn̄s ad abel ⁊c̄. ad cain ꝟo nō re ſpexit. Et nota q̄ dicit ꝑmo ad abel/ ⁊ dein/ de ad munera eiꝰ. Abel interp̄taṫ luctꝰ. ⁊ ſigt̄ eū q̄ amare luget ꝓ pctīs: q̄ ꝑ tales la chꝛymas deo gratꝰ efficiṫ. ⁊ ꝑ ꝯn̄s eiꝰ opa Pſ. Deꝰ vitā meā annūciaui tibi: poſuiſti lachꝛymas meas in ꝯſpectu tuo. Et ꝯ̄ de impio nō penitēte dr̄ Sap. xiiij. Odio eſt impiꝰ ⁊ impietas eiꝰ.

Secundus ar. eſt ꝯſideratio affectuo ſe depcationis ꝑ quā ſurſum aſcendi/ mus. Nam vt dt̄ Dam. Orō eſt aſcenſus mentꝫ in deū. Jn euangelio poniṫ hec ꝯſi/ deratio exemplo ceci depcantis ꝓ ſua illu/ minatione. Vn̄ dr̄ in euangelio. Factū eſt aūt cū appropinq̄ret hiericho: cecꝰ q̄dam ſedebat ſecus viā ⁊c̄. Ubi tria in euange/ lio deſcribunṫ ibidē nobis contēplanda q̄ patent.

¶ Primū depcantꝫ miſeranda diſpoſitio.
¶ Scōm depcationis laudanda cōditio.
¶ Tertiū deuotiōis imitanda ꝯtinuatio.

Primū igiṫ ⁊c̄. Cecus: moraliṫ eſt pctōꝛ q̄ nō videt vbi corruit. Sophonie. j. Ambu labunt vt ceci qꝛ dn̄o peccauerūt. ſedet ſecꝰ viā: ⁊ non in via q̄ charitas eſt. j. Coꝛ. xij. Adhuc excellentioꝛē viā vob demonſtro. Sequiṫ. Si linguis hoīm loq̄r ⁊c̄. Secus viā ſedet q̄ viā cogſcit et alijs oñdit: nec ꝑ eā ambulat. Sedet inquā/ qꝛ in ꝑte erectꝰ .ſ. q̄ntū ad intellectū: ⁊ in ꝑte depꝛeſſus in terrā. ſ. q̄ntum ad affectū. Aug. Precipit: ſequiṫ tardus aut nullꝰ affectꝰ. Eſt etiam pctōꝛ mendicus: carēs grā ⁊ meritꝫ. bern̄. Pernitioſa pauptas eſt meritoꝝ penuria.

¶ Scōm depcationis laudāda conditio. Quia clamat. Jn q̄ oñdiṫ affectionis ma gnitudo. v. Jeſu fili dauid mi. ⁊c̄. vbi ꝯfi/ teṫ ſaluatoꝛis pietatē cum diċ Jeſu. Hūa nitatis ꝟitatē/ cum diċ fili dauid. Chari/ tatis ꝑtātem / cum diċ miſerere mei. Dei eñ ꝓpꝛium eſt miſereri. Vn̄ notanṫ eiꝰ de uotio ⁊ fides/ q̄ ſunt ꝯditiones oꝛōni ꝯue niētes/ cū hūilitate. Que q̄dē hūilitas no taṫ in h̄ q̄ miſcdiaȝ petit: ſuā indigētiā re/ cognoſcēs. De ꝑmo pſ. Deſideriū paupe rū exau. dn̄s. De ſcdo Jac. j. Poſtulet āt in fide nihil heſitās. De tertio pſ. Reſpe xit i oꝛonē hūiliū ⁊c̄.

¶ Tertiū: deuotiōis imitanda ꝯtinuatio. qꝛ lȝ increpareṫ a tur ba: tn̄ multo magꝫ clamabat. Spūaliter: ꝑtereūtes ceco ſilentiū imponere volūt: qꝛ imūdi ſpūs ꝯ̄ eū q̄ ad lumē grē redire cu/ pit altiꝰ impugnāt, nec ſoli imūdi ſpūs: ſȝ et ipa peccādi ꝯſuetudo ⁊ turba phantaſi/ arū ⁊ cogitationū duriꝰ incipit rebellare. Sed q̄ altiꝰ ſe ſentit impugnari: eo foꝛtiꝰ exēplo huius ceci dȝ clamare in oꝛone. Et ſm̄ Hugo. Si ad ꝑmas lachꝛymas deus nō exaudiat: hō clamare ñ ſinat. Magna eñ ꝑmia ſunt multꝫ ꝑcib⁊ comparāda. Ne q̄ eñ diuina pietas adiutoꝛiū ſe peteti ne gabit ſi ille petēdo ab oꝛone nō defiċ. Sȝ heu ſunt m̄lti q̄ vellent alios oꝛare ꝓ ſe: ſȝ ſeipos ꝑ oꝛonē ꝓpꝛiā nolunt iuuare. Exem plū de q̄drigario/ cuiꝰ cū q̄driga cecidiſſet: ⁊ ipe ſedēs i luto a trāſeūtib⁊ peteret adiu toꝛiū. Quidā nobiľ ſupueniēs manū ex/ tendit vt eū iuuaret. Qui vidēs q̄ ille mi ſer ſurgere nollet nec ad q̄drigā leuanduȝ manū apponeret: receſſit indignatꝰ di. Ex q̄ tu miſer nō iuuas te: nec ego curā habe/ bo de te. Sic facit chꝛs. Augꝰ. Qui fecit te ſine te/ nō iuſtificabit te ſine te.

Pro tertio ar. Audiſtis ⁊c̄. Studeatꝫ ḡ exemplo huiꝰ ceci lumē grē deuote poſtulare. Notādo q̄ Hiero. dt̄ de ꝯſe. di. vj. Nō mediocriṫ. Nunq̄d ꝟboꝝ multitu dine flecti deꝰ vt hō pōt: Non eñ ꝟbo tm̄: ſȝ coꝛde oꝛandꝰ ē deꝰ. Oꝛandꝰ ē etiā mul tū reuerenṫ: exēplo libertoꝝ q̄ magnā re/ uerentiam tenenṫ ſuis manumiſſoꝛib⁊ i oī bus exhibere. C. de i ius vocādo. l. j. vicȝ Sic bonis. Pone caſum etiā de eo q̄ a ꝑn cipe petit grāȝ ſiue remiſſionē cāe crimiaľ ꝓ filio aut ſeipo ⁊c̄. Expone ⁊ applica notā do illud Lu. xj. Petite ⁊ dabiṫ ⁊c̄.

¶ Sermo. iij. ꝓ Quinq̄geſima.

Ecce aſcendi

mus ⁊c̄. Charitaſ nūq̄ȝ excidit ⁊c̄. vſq̄ȝ ibi/ ſic ⁊ cognitꝰ ſum. j. Coꝛ. xiij. Ubi oñdit charitatꝫ ſtabilitatē ꝑ quā aſcēdēdū ē ⁊c̄. Jn illis ꝟbis notare.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN